

Cutremur

Grigore Vieru

Mama intră-n mare.
Asfințire lină.
Sfintei mari întinderi
Cuvios se-nchină.
Alb împrăstiate
Pletele-i pe valuri
Coperă, o, marea
Pruncii fug pe maluri.
În adânc nurora,
Cu închise pleoape,
Ca o stea prelungă,
Șerpuie sub ape.
O, dar ce cutremur
Când pe valuri urcă
Și cu părul mamei
Părul ei se-ncurcă!